

Vélemény

DÉNES
FERENC

SPORTKÖZGAZDÁSZ

MIÉNK EZ
A CIRKUSZ

A magyar sportban továbbélő – sőt, az utóbbi időben kiteljesedő – Kádár-korszak kevés „víványát” tekintem egy jól működő piacgazdaság és modern társadalom komoly értékének. Ezen kevesek egyike az 1986 óta Mogyoródon, a Hungaroringen rendezett Forma-1 Magyar Nagydíj.

A szűk sporttársadalom számára mindig is „gyanús” intézmény volt a futam. Kezdetektől jelentős központi költségvetési támogatásban részesült. Sokba került a pálya karbantartása és a jogdíj. Vitatták sportjellegét, felróták, hogy nem olimpiai sportág, méltánytalannak tartották, hogy olyan sporteseményt támogat a közösség, amelyben nemhogy magyar éremesély, de még magyar induló sem nagyon van. A többi sportág támogatását féltették, így nem csoda, hogy a 2000-es évekig nem is a sportbüdzsé részeként kezelték. Az elmúlt két évtizedben az éppen ellenzéki politikusok és médiumok a rendezvény gazdasági racionalitását firtatták, hiszen ma már csaknem 6,5 milliárd forinttal szállnak be az adófizetők a megrendezésbe, a közvetlen bevételek ennél valószínűsíthetően kevesebbek, még ha idén három nap alatt nézőcsúcsot jelentő majd 250 ezren látogattak is ki.

Akkor mégis, kinek kell ez a (száguldó) cirkusz? A sokat hivatkozott magyar embereknek.

A sokféle, bár többnyire bizonytalan módszertanú, sportra vonatkozó közvélemény-kutatások egybecsengő eredménye, hogy a labdarúgás után, mellett az autó-motor sport érdekli leginkább a magyar sportközvéleményt. A motorversenyzésben komoly hagyományaink vannak, az autósport különböző versenyei százezres nagyságrendben vonzanak helyszíni nézőket. A Forma-1-es futamok közvetítése megbízhatóan magas számú és arányú közönséget ültet nemcsak a kereskedelmi, hanem a közszolgálati televízió elé is. A sport iránt érdeklődő magyar emberek szeretik és értékelik a Forma-1-et. De a sport iránt kevésbé érdeklődők is jól járhatnak a Magyar Nagydíjjal. A közvetlen kiadások és bevételek egyenlege lehet,

A Hungaroring és mi

„Büszke vagyok a magyar futamra, arra, hogy Budapest a föld legmenőbb városai között megbecsült helyszín a világ egyik legnagyobb sportszórakoztatási parádéján.”

hogy negatív, de az eseményhez kapcsolódó közvetett bevételek és indukált hatások összességében pozitívvá alakítják a mérleget. Egy 2011-es nem publikált – talán titkosított, de vajon miért? – tanulmányban az áll, hogy Gyulay Zsolt, a Hungaroring Sport Zrt. elnök-vezérigazgatója akkori nyilatkozata szerint az idelátogató külföldiek átlagban 233 ezer forintot költöttek fejenként. 6,5 milliárd forint volt az adó- és járulékbévételek, és 6 milliárd forintot ért az a reklám, amelyet az ország a futam révén kapott.

A felmérések szerint a helyszíni nézők 80 százaléka külföldi, közvélekedés, hogy csak a tehetős magyarok juthatnak be a versenyre, bár a versenyszervezők igyekeznek kedvező konstrukcióval olcsóbb belépőket is biztosítani a magyar nézőknek. Néhány alkalommal élőben tekinthettem meg a versenyt – életem legjobb sportélményei közé tartoznak ezek a délutánok –, de túlnyomó többségben a televízióból követem a hazai nagydíj eseményeit. Nem vagyok szomorú, irigy másokra. Büszke vagyok a magyar futamra, arra, hogy Budapest a föld legmenőbb városai között megbecsült helyszín a világ egyik legnagyobb sportszórakoztatási parádéján.

A Forma-1 Magyar Nagydíj nemzeti örökségünk része.